

Eksamens i fag 715 65 (Innføring i kvantemekanikk)

Tirsdag 24.1.1978 kl.0900-1500.

Tillatte hjelpe midler: Tabeller, bøker og regnemidler etter ønske.

I

I laboratoriet brukes gjerne en formel

$$\lambda(\text{Ångstrøm}) = \sqrt{\frac{A}{V(\text{volt})}}$$

for elektroners de Broglie-bølgelengde. Her er A en konstant og V er det spenningsfall som elektronene er accelererete i. Beregn konstanten.

Oppgitt:

Plancks konstant: $h = 6.623 \cdot 10^{-34}$ Joule·sek.

Elektronets masse: $m = 9.106 \cdot 10^{-31}$ kg.

" ladning: $e = 1.60 \cdot 10^{-19}$ Coulomb

1 Ångstrøm = 10^{-10} meter

Det regnes ikke-relativistisk ($p=mv$).

For dem som måtte foretrekke å regne i det Gauss'ke CGS system oppgis

1 volt = (1/300) CGS

$e = 4.8 \cdot 10^{-10}$ " -----

II

a) Begynnelsestilstanden for en partikkelen antas gitt som

$$\Psi(x, 0) = (2\pi\Delta x^2)^{-\frac{1}{4}} e^{-\frac{x^2}{4\Delta x^2}} \quad x \in [-\infty, \infty]$$

Hva er da sannsynlighetsfordelingen ($w(p)$) og variansen (Δp^2) av partiklens impuls?

b) Hvis partiklen ikke påvirkes av krefter, hva blir da sannsynlighetsfordelingen ($w(x)$) av stedet (x) og variansen ($\Delta x^2(t)$) ved et senere tidspunkt (t)?

c) I stedet for begynnelsestilstanden a) ønskes det én som gir forventningsverdiene

$$\langle x \rangle = x_0 \text{ og } \langle p \rangle = p_0$$

Skriv opp ~~den~~ en slik.

d) Hva blir da $w(p)$ og $w(x)$?

e) Δp^2 endrer seg ikke med tiden for en fri partikkelen ($E=p^2/2m$). Gi en begrunnelse for det.

f) Det høres sommetider at "fasen" (δ) i Schrödingerfunksjonen $\Psi = |\Psi| \cdot e^{i\delta}$ ikke har noen betydning. Forklar med eksempel hvorfor dette er et misvisende utsagn.

III

I feltfritt rom ($x \in [-\infty, +\infty]$) er Feynmans propagator

$$K^0(x-\xi; t-\tau) = [2\pi i \hbar(t-\tau)/m]^{-\frac{1}{2}} e^{-\frac{i}{\hbar} \frac{m}{2} \frac{(x-\xi)^2}{t-\tau}}$$

- a) Utled K^0 av Schrödingerlikningen for en fri partikkell.
- b) Selv om partiklen befinner seg i et potensialfelt, $(V(x))$, kan propagatoren over et tilstrekkelig lite tidsinterval ($\Delta t = t - \tau$) tilnærmes ved hjelp av K^0 . For da gjelder følgende:

$$K(x, \xi; \Delta t) = \left[K^0(x, \xi, \Delta t) + \mathcal{O}(\Delta t^3) \right] e^{-\frac{i}{\hbar} V \Delta t}$$

Bruk det til å utlede Schrödingerlikningen

$$i\hbar \frac{\partial \Psi}{\partial t} = \left[-\frac{\hbar^2}{2m} \frac{\partial^2}{\partial x^2} + V(x) \right] \Psi$$

Tips:

1° Bestem grenseverdien $\frac{\Psi(t+\Delta t) - \Psi(t)}{\Delta t \rightarrow 0}$

2° Bemerk at momentene $M_n = \int K^0 d\xi (\xi - x)^n$ er :

$$M_0 = 1, M_2 = \frac{i\hbar}{m} \Delta t \dots M_{2n} = \mathcal{O}(\Delta t^n), M_{2n+1} = 0 \text{ og}$$

3° skriv ut $\Psi(\xi, t)$ i Taylorrekke omkring punktet $\xi = x$.